

Otkrivenje 20

Posle obilja otkrivenja u poglavlju 19, naše srce i um ostaju obasjani i u očekivanju novih otkrivenja. U nama odječe silan glas mnoštva na Nebu i podstiče nam srce, um, dušu i čak i naše telo na hvalu Gospodu takvog spasenja i takve slave i časti. Sagledanje pravednosti našeg Boga i Božijeg neumitnog pravosuđa ispunjava naše biće usklikima 'Amin!' i 'Aliluja!' Mi čujemo zvuke Njegovog glasa. Mi sledimo proroke, apostole, mnoštvo vernih svedoka – svih vođenih Svetim Duhom.

Mi pratimo mučenike nošene u naručju našeg raspetog Jagnjeta Božijeg, našeg vaskrslog Spasitelja i proslavljenog Gospoda nad gospodarima. Primeri, svedočanstva i pohvale te množine prelivaju se iz njihovih duša u naša srca: hvale Bogu razvijaju se od šapata do otegnute grmljavine. Radosno odajemo čast Svemoćnom Božijem Jagnjetu. I mi smo deo Njegove Neveste koja se u radosnom uzbuđenju zaodeva slavnom lepotom Njegove pravednosti.

Ona nije obuzeta niti obeshrabrena neznanjem roblja tame iako oni misle da smo beznadežni i besciljni stradalnici. Svet primamljivog i opasnog greha postao je za nas samo jedna privremena borba pre večne proslave Pobedioca pred Kojim padaju sve sile tame. Pred nama je Nebo otvoreno kad nam Se otkriva VERNI i ISTINITI u sjaju slave da ugledamo NJEGA – REČ BOŽIJU! Kad GA gledamo kakav jeste u stvarnosti: naš CAR nad carevima i GOSPOD nad gospodarima; sada i ovde.

Ovde i sada, pred našim pogledom vere i otkrivenja, zver i vladari greha bačeni su u jezero ognjeno. Mnoštvo vojske robova zaslepljenih lažnim prorokom, pobijeni su mačem Njegovim: telesa njihova su rastrzana njihovim sopstvenim gadostima – obožavanjem odvratne aždaje i zveri. Ovo bogatstvo otkrivenja priprema nas da ugledamo sledeći prikaz tajni izvan granica shvatanja i verovanja slepih grešnika.

Hristovoj Izbranici, pogledi na Veličanstvo Nebeskog Ženika u sjaju slave dodaju silnu snagu koja nju uznosi iz smrti u život u Hristu i iz praha u slavu nebesku; sve to zbog Njegove nesalomljive volje da ostvari potpuno zadovoljstvo Svog Nebeskog Oca: naše spasenje od pakla i Njegov dar večnog života. Takva je blagodat našeg Tvorca i Spasitelja: večno deli obilje mira i radosti. *O dubino bogatstva premudrosti i razuma Božijeg! Njegovi*

sudovi i putevi su neispitivi i neistraživi!

Poglavlje 20: 1) Videh anđela gde silazi s neba, koji imaše ključ bezdana i verige velike u ruci svojoj. 2) I uhvati aždaju, staru zmiju, koja je đavo i sotona, i sveza je na hiljadu godina, 3) i u bezdan baci je, i zatvori je, i zapečati nad njom, da više ne prelašćuje narode, dok se ne navrši hiljadu godina; i potom valja da bude odrešena na malo vremena. 4) I videh prestole, i seđahu na njima, i dade im se sud, i duše isečenih za svedočanstvo Isusovo i za reč Božiju,

Koji se ne pokloniše zveri ni ikoni njenoj, i ne primiše žig na čelima svojim i ruci svojoj; i oživeše i carovaše s Hristom hiljadu godina. 5) A ostali mrtvaci ne oživeše, dokle se ne svrši hiljada godina. Ovo je prvo vaskrsenje. 6) Blaženi i sveti su svi koji imaju deo u prvom vaskrsenju; nad njima druga smrt nema oblasti, nego će biti sveštenici Bogu i Hristu, i carovaće s Njim hiljadu godina. 7) I kad se svrši hiljadu godina, pustiće se sotona iz tamnice svoje,

8) I izići će da vara narode po sva četiri kraja zemlje, Goga i Magoga, da ih skupi na boj, kojih je broj kao pesak morski. 9) I iziđoše na širinu zemlje, i opkoliše logor svetih, i grad ljubazni; i siđe oganj od Boga s neba, i pojede ih. 10) I đavo koji ih varaše bi bačen u jezero ognjeno i sumporno, gde je zver i lažni prorok; i biće mučeni dan i noć vavek veka. 11) I videh velik beo presto, i Onog što seđaše na njemu, od čijeg lica bežaše nebo i zemlja, i mesta im se ne nađe.

12) I videh mrtvace male i velike gde stoje pred Bogom, i knjige se otvoriše; i druga se knjiga otvori, koja je knjiga života; i sud primiše mrtvaci kao što je napisano u knjigama, po delima svojim. 13) I more dade svoje mrtvace, i smrt i pakao dadoše svoje mrtvace; i sud primiše po delima svojim. 14) I smrt i pakao bačeni biše u jezero ognjeno. I ovo je druga smrt. 15) I ko se ne nađe napisan u knjizi života, bačen bi u jezero ognjeno.

1-3) Videh anđela gde silazi s neba, koji imaše ključ bezdana i verige velike u ruci svojoj. I uhvati aždaju, staru zmiju, koja je đavo i sotona, i sveza je na hiljadu godina, i u bezdan baci je, i zatvori je, i zapečati nad njom, da više ne prelašćuje narode, dok se ne navrši hiljadu godina; i potom valja da bude odrešena na malo vremena.

Jedan osvrt na anđele dosad prikazane u Otkrivenju pomaže nam da

razumemo značenje i značaj ovog anđela u 20: 1; koga ili šta on predstavlja.

U 1: 1 anđeo služi našem Gospodu Isusu u prenosu Otkrivenja Gospodnjem sluzi Jovanu. U 1: 20 i u 2. i 3. glavi su sedam anđela u sedam crkava: po jedan u svakoj crkvi. Ovi su Hristove sluge, propovednici, stubovi, učitelji, stražari ili starešine. U 5: 2 jedan snažan anđeo proglasi pitanje: Ko je dostojan... U 5: 11 mnoštvo anđela oko prestolja kao da vodi ogroman, masovan hor u hvalama i proslavljanju Oca i Sina. U 7: 1-2 četiri anđela zadržavaju razaranje zemlje; istovremeno peti anđeo zapečaćava sluge Boga našega. U 8: 2 su sedam anđela sa trubama. Stihovi od 8: 6 do 9: 1 sadrže prvih pet truba.

U 9: 13 šesti anđeo proglasi trostruko 'Jao!' i najavi nastavak razaranja. U 10: 1-7 jedan moćni anđeo najavi ispunjenje proroštava. Isti anđeo daje knjižicu Jovanu da pojede. U 11: 1-2 Jovan je primio uputstvo da izmeri hram Božiji, oltar i vernike – poklonike; ali portu da ne meri. U 11: 15 sedmi anđeo trubom proglasi pobedu Hrista. Proglašeno je Carstvo, večne hvale, odavanje časti Ocu i Sinu i Gospodnje nagrade svetima.

U 12: 7-9 Mihajlovi anđeli vojuju protiv azdaje i njenih anđela. U 14: 6-7 anđeo večnog Jevandelja poziva čovečanstvo u pravoverno obožavanje. U 15: 1 je veliki znak: 7 anđela sa 7 poslednjih zala. U 15: 5-6 sedam anđela izlaze iz nebeskog hrama. U 18: 1 zemlja je obasjana slavom silnog anđela koji proglašava pad velikog Vavilona. U 18: 21 anđeo baci kamen da prikaže pad Vavilona.

U 19: 17 anđeo u sunčanom sjaju glasno poziva ptice i zverove da se nasite leševa careva i njihovih vojnika – podanika zveri i lažnog proroka. Svi ti anđeli slave našeg Cara nad carevima i Gospoda nad gospodarima, proglašuju Večno Jevandelje, pomažu Hristovo Iskupljeno i Verno Stado, pobeđuju bande zločinaca i donose Božije Otkrivenje. Neki anđeli su nebeski stanovnici i pojave se kao moćni ili, kao ljudi; drugi su Hristovi glasnici u ovom svetu i sluge Nauke Spasenja.

Neki anđeli se pokažu kao Božija moć i sila a predstavljaju neke delove Božijih otkrivenja ili ostvarenja. Svi skupa dopunjavaju obe strane otkrivenja Božije slave čovečanstvu: Božije pravosuđe prema upornim protivnicima i grešnicima na 'levoj' strani i Hristov otkup i spasenje pokornih na Njegovoj strani. Anđele i svedoke vidimo kao jedan dugačak lanac. Kako naš silni

Zapovednik odredi svakom pojedinom, tako svi zajedno savlađuju i svezuju našeg zajedničkog Neprijatelja.

Ceo lanac Gospodnjih svedočanstava nije slab kao najslabiji deo Celine; neraskidiv je snagom Hristovog Duha u celokupnom svedočastvu Jagnjeta Božijeg. U Svojoj ljubavi ON postavlja na naša ramena odgovarajuće breme. ON nas poziva da se odrekemo svoje telesnosti i da prigrlimo Njegov poziv (Matej 16:24; Marko 8: 35, 10: 21 i Luka 9: 24). Njegov poziv nam ne uskraćuje nepropadljive vrednosti, imanje i zadovoljstvo; ON nas oslobađa od sebičnosti i zablude.

ON nam omogućuje izobilje Nebeskog Hleba Života. ON je naše vrelo Žive vode koja nas očišća i snaži. U divljini grešnog sveta ON je naše Drvo Života. Anđeo sa velikim lancem (okovima, verigama) i ključem bezdana u svojoj ruci predstavlja celokupni proglas i svedočanstvo Večnog Jevanđelja Spasenja u Hristu i uključuje svaki deo vernog svedočanstva praotaca, proroka, prosjaka i careva, apostola, mučenika i svedoka, dece i odraslih. Kad živimo u Hristu ON nas ispunjava.

Nama koji Ga primamo ON daje moć da smo deca Božija, koji verujemo u ime Njegovo, koji smo rođeni od Boga (Jovan 1: 12-13). Naš Gospod Isus Duhom Božijim izgoni đavole, znači da je došlo k'nama carstvo nebesko. Kako može ko ući u kuću jakoga i pokućstvo njegovo oteti, ako najpre ne sveže jakoga? I onda će kuću njegovu opliniti (Matej 12: 28-29). Oružje našeg vojevanja nije telesno, nego silno od Boga na raskopavanje gradova, da kvarimo (način) pomisli (grešnog uma)...

(Obaramo) svaku visinu koja se podiže na poznanje Božije, i robimo svaki razum za pokornost Hristu, našem Caru nad carevima (2. Korinćanima 10: 4-5). U tom sklopu razumimo Otkrivenje 18: 1-2: Videh drugog anđela gde silazi sa neba, koji imaše oblast veliku; i zemlja se zasvetli od slave njegove. I povika jakim glasom govoreci: Pade, pade Vavilon veliki! Anđeo u 20: 1 je samo jedan anđeo, ali u ruci mu je ključ bezdana i ogroman lanac. On obavlja silno delo snagom Hrista.

Sećamo se dva "mala svedoka" Velikog Svedočanstva... U 2. O Carevima 5: 2-3 je jedan svedok. Iz Sirije izađe četa i zarobi u zemlji izrailjskoj malu devojkicu, te ona služaše ženu Nemanovu. Ona reče svojoj gospođi: O da bi moj gospodar otišao k proroku u Samariji! On bi ga oprostio od gube.

Svedočanstvom 'male devojke' slava Gospodnja je zablistala preko granica zemlje izrailjske. Još jedan primer je u *1. Samuilovoj 3: 1 i 10. Dete Samuilo slušaše Gospodu pred Ilijem;*

Reč Gospodnja beše retka u ono vreme, i ne javljahu se utvare. A Gospod dođe i stade; i zovnu kao pre: Samuilo! Samuilo! A Samuilo reče: Govori, čuje sluga tvoj. Službom Samuila obnovljeno je obožavanje stvarnog Boga u Izrailju. Ko bi mogao zaboraviti onu siromašnu udovicu koja je priložila dva novčića i pouku Gospodnju: Ova siromašna udovica metnu više od svih koji meću u Božiju haznu. Svi metnuše od suviška svog; a ona od sirotinje svoje metnu sve što imaše, svu hranu svoju.

(Marko 12: 42-44) U Duhu našeg Cara je moć stvaranja i ostvarenja svedočanstva koja se pokazuje kroz Njegove svedoke. U Otkrivenju 9 zvezda u padanju ključem otvara bezdan da izvede mnoga zla. U prva tri stiha ove (20.) glave veran glasnik koristi ključ bezdana da 'zaključa' Neprijatelja. Tu vidimo pečat osude kao što u 7: 3 vidimo pečat blagodati spasenja. Božiji pečat je Njegova odredba ili dopuštenje posledica greha protiv svih koji ne prime spasenje u Hristu. Broj **hiljada** u Pismima ima višestruko značenje: na mnogim mestima je doslovno.

U nekim redovima značenje je prenosno ili označava množinu. U Izlasku 20: 6 naš Gospod čini milost na hiljadama onih koji Ga ljube i čuvaju zapovesti Njegove. U *Levitskoj 26: 8* Bog obećava blagoslov vernima: *Petorica vas teraće stotinu, a stotina teraće deset hiljada.* U *Petoj Knjizi 7: 9* Gospod Bog tvoj je Bog, Bog veran, koji drži zavet svoj i milost svoju do hiljadu koljena vernih Njemu... U 32: 30 je uslovno obećanje vernima u Izrailju:

Jedan bi gonio hiljadu a dvojica terala deset hiljada... Isus s.N. podstiče Izrailja u 23: 10: Jedan čovek između vas goniće hiljadu, jer Gospod Bog vaš vojuje za vas, kao što vam je rekao. U 1. Samuilovoj 18: 7 otpevajući žene jedne drugima uza svirke govorahu: *Saul zgubi svoju hiljadu, ali David svojih deset hiljada.* Naš Bog govori u *psalmu 50: 10: Moje je sve gorsko zverje, i stoka po hiljadama planina. Prorok Mihej 6: 7* uči: *Hoće li Gospodu biti mile hiljade ovnova?*

Desetine hiljada potoka ulja? Brojna mesta u psalmima i proroštvima brojem 'hiljada' označavaju množinu ali ne i jasno određen ukupan iznos. Hiljada godina može značiti dugačko razdoblje bez tačno označenog

trajanja. Božije Jagnje svezuje Sotonu već odavno (Otkrivenje 17: 8). Ako bi đavo bio slobodan da sve svoje zle namere ostvari, ništa ne bi bilo ostvareno u Ime Hrista. Mase grešnika u svetu pre bezdana obožavaju Đavole.

Svaka hula na Boga i nameran greh su obožavanje Zloga. Sva verna deca našeg Nebeskog Oca u Hristu i mi, Njegov narod u potrebi popravljajanja, podnosimo nevolje jer nas nač Gospod ljubi. ON dopušta da trpimo radi dobrog svedočanstva i za naš napredak u veri i poznanju Božijeg Sina. Ako naš Neprijatelj ne bi bio vezan, ograničen, niko među nama ne bi izdržao u telu ni u veri. Naš Bog vlada! Naš Gospod posvedočava mučeničku smrt pravednog Avelja i osuđuje bratoubicu - Kaina.

Postavljanjem duge u oblake (Stvaranje 9: 9-17), Blagoslovom Melhisedeka (Stvaranje 14: 18-20), primanjem prinosa Avraama (Stvaranje 22: 9-18) i mnogim drugim znacima, čudesima i svedočanstvima, Svemoćni Bog, Otac i Sin, svedoči da Duh Sveti vlada u srcima Njegovih vernih poklonika. ON Jedini ima moć da sveže aždaju – staru zmiju. Najmoćnije svedočanstvo svezivanja Sotone otkriva nam se u službi našeg Spasitelja pre, za vreme i posle Njegovog raspeća.

Njegov izliv pomazanja i sile Svetoga Duha svezuje Zlotvora u srcima i življenju vernih i baci ga u bezdan; oni hode u sili svog Cara. Oni vladaju s'Hristom na zemlji jer naš Gospod pretvara kamenje spoticanja u stepene uspona. ON njihove smetnje menja u dobre prilike, njihove tamnice postaju mesta sjajnih otkrivenja, progonstva i zlostavljanja pretvaraju se u blistava svedočanstva, a gubilišta mučenika bivaju triumfalni ulazi u večnu slavu Raspetog Jagnjeta i proslavljenog Lava.

ON večno vlada! Na Njegovoj glavi je mnoštvo kruna (19: 12)! U Levitskoj (3. Knjiga) 25 Izrailju je zapoveđena Subota 7. Godine. Sedam sedmogodišnjih sedmica dovode Izrailjce do Oprosne Godine u kojoj svi primaju i poklanjaju slobodu. To je Godina opšte blagodati Jedinog Tvorca i Spasitelja Izrailja. Nažalost zemaljski Izrailj nikad nije poslušao divnu zapovest. Sin Božiji, *sjajnost slave i obličje bića Njegovog, nosi sve u reči sile svoje, učini sobom očišćenje greha naših (Jevreji 1: 3),*

Javlja se kao smeran i ponizan sluga da objavi u *Luci 4: 18-21 Duh je Gospodnji na meni; zato me pomaza da javim jevanđelje siromasima; posla*

me da iscelim skrušene u srcu; da propovedim zarobljenima da će se otpustiti, i slepima da će progledati; da otpustim sužnje; i da propovedam prijatnu godinu Gospodnju. Danas se izvrši ovo pismo u ušima vašim. Ne samo da Ga nisu poverovali, nego su obesno odbacili Jedinog Iskupitelja. Pedeseti Dan ON Sam ispunjava obećanje.

Truba Beskrajne Oprosne Godine odjekne Večnim Jevanđeljem Hrista na mnogim jezicima! Oprosna Godina! Godina Dobre Vesti! Hristova Večna Subota osvanula je svima koji veruju i poslušaju Reč Oca u Sinu. Ne samo sedam puta sedam godina, nego deset puta deset puta deset: Hiljada godina oprostaja! Hiljada godina carovanja Hrista i Njegovih svetaca na zemlji! Hiljadu puta ON ostvaruje savršeno zadovoljstvo Oca! Hiljadu puta ON spasava sve koji GA veruju i poslušaju!

Hiljadu puta ON svezuje Sotonu! To je naš slavni Car nad carevima i Gospod nad gospodarima! To je naš Nebeski Ženik! Čežnja naših duša! Kako i zašto je aždaja, stara zmija, đavo i Sotona pušten posle svega prethodnog? To je naš – ljudski – tužni deo celine. Naša vernost Vernome nije deset puta deset puta deset. Mi uvek potrebujemo napore, borbu, molitve i snažniju čežnju za potpunim predavanjem Tome Koji se Sav predao za nas. Nedajmo se zavarati mišlju svoje dovoljnosti.

Pamtimo Otkrivenje 3: 17; Govoriš: Bogat sam, i obogatio sam se, i ništa ne potrebujem; a ne znaš da si ti nesrećan, nevoljan, siromah, slep, i go. Sećajmo se crkve u 2: 4-5 Svoju prvu ljubav si ostavio. Opomeni se zato otkuda si spao, pokaj se, i prva dela čini; u 2: 14-16 Imaš tu koji drže nauku Valama, koji učaše Valaka da položi sablazan pred sinovima Izrailjevim, da jedu žrtve idolske, i da se kurvaju. Tako imaš i ti koji drže nauku Nikolinaca, na koju ja mrzim. Pokaj se zato; u 2: 20 Dopuštaš ženi Jezavelji, koja govori da je proročica, da vara sluge moje i da uči preljubu i žrtvu idolsku.

U 3: 1-3 Imaš ime da si živ, a mrtav si. Straži, i utvrđuj ostale koji hoće da pomru; jer ne nađoh tvoja dela savršena pred Bogom svojim. Opominji se zato, kako si primio i kako si čuo, i drži i pokaj se. U 3: 15 Znam tvoja dela da nisi ni studen ni vruć. O da si studen ili vruć! ...Pokaj se. Kad god olabavimo svoju zajednicu sa Svojim Gospodarem, kad god zanemarimo Njegovu Hiljadu Godina u našem srcu i svakodnevnom življenju, mi puštamo mračne sile bezdana protiv naših duša.

U 3: 22 Gospod napominje poslušnima: *Ko ima uho neka čuje šta govori Duh crkvama.* Čim nam Duh javi: Pokaj se, hitajmo natrag našem Gospodu! Nedajmo Sotoni da nastavlja svoju prevaru. Smanjimo trajnost prevare koliko god nam je moguće.

O Gospode Bože, Oče naš u Hristu, izbavljaj nas od naše tame Tvojim svetlim otkrivenjima. Daruj nam jedinstvo u Tvom Svetom Duhu. Blagoslovi nas u Tvom Gospodarstvu ljubavi, da živimo za Tvoje zadovoljstvo. Daruj nam revnost u Hristu, našem Iskupitelju, da bi i naše duše uživale radost Tvog divnog spasenja i obožavanja Tebe.

4-5) I videh prestole, i seđahu na njima, i dade im se sud, i duše isečenih za svedočanstvo Isusovo i za reč Božiju, koji se ne pokloniše zveri ni ikoni njenoj, i ne primiše žig na čelima svojim i ruci svojoj; i oživeše i carovaše s Hristom hiljadu godina. A ostali mrtvaci ne oživeše, dokle se ne svrši hiljada godina.

Ovo je prvo vaskrsenje: zašto je ova rečenica na kraju petog stiha? Kakvi su to prestoli u 4. Stihu? Ko su osobe na tim prestolima? Da li oni osuđuju, pravdaju ili rasuđuju?

Prestolje ili prestoli u Pismu označavaju sedišta ili središta vladara, vlasti ili visokog društvenog ili državnog položaja. U *Mateju 19: 28* naš Gospod Isus uči: *Vi koji idete za mnom, u drugom rođenju, kad sedne Sin čovečiji na prestolu slave svoje, sešćete i vi na dvanaest prestola i suditi nad dvanaest kolena Izrailjevih.* Predlažem da saslušate snimak izlaganja tog stiha. U *Luci 22: 28-30* naš Gospod dodaje: *Vi ste oni koji ste se održali sa mnom u mojim napastima.*

Ja ostavljam vama carstvo kao što je Otac moj meni ostavio: da jedete i pijete za trpezom mojom u carstvu mom, i da sedite na prestolima i sudite nad dvanaest koljena Izrailjevih. U *Efescima 2: 4-6* čitamo: *Bog, koji je bogat u milosti, za premnogu ljubav svoju, koju ima k nama, i nas koji bejasmu mrtvi od grehova ožive s' Hristom (blagodaću ste spaseni), i s' Njim vaskrse i posadi na nebesima u Hristu Isusu.* U *Otkrivenju 3: 21* vidimo:

Koji pobedi daću mu da sedne sa mnom na prestolu mom, kao i ja što pobedih i sedoh s Ocem svojim na prestolu Njegovom. Ove reči meni ne ukazuju na postojanje pojedinačnih prestola; izvan prestolja Oca i Sina. U *4: 2-4* *Presto stajaše na nebu, i na prestolu seđaše Neko... Oko prestola behu*

dvadeset i četiri prestola; i na prestolima videh dvadeset i četiri starešine gde sede, obučene u bele haljine, i imahu krune zlatne na glavama svojim. U 11: 16-17 se vidi njihov 'sud'.

Dvadeset i četiri starešine koje seđahu pred Bogom na prestolima svojim, padoše na lica svoja i pokloniše se Bogu govoreći: Hvalimo Te, Gospode Bože Svedržitelju, koji jesi, i beše, i bićeš, što si primio silu svoju veliku, i caruješ. U Luci 17: 20-21 Kad upitaše fariseji Gospoda: Kad će doći carstvo Božije? Odgovarajući reče im: Carstvo Božije neće doći da se vidi; niti će se kazati: Evo ga ovde ili onde; jer gle, carstvo je Božije unutra u vama. U Delima 1: 6 učenici pitaju na sličan način.

Gospode! Hoćeš li sad načiniti carstvo Izrailjevo? U stihovima 7 i 8 ON im reče: Nije vaše znati vremena i leta koje Otac zadržava u svojoj vlasti; primićete silu kad siđe Duh Sveti na vas; i bićete mi svedoci u Jerusalimu i po svoj Judeji i Samariji i tja do kraja zemlje. Gospod otkriva prirodu Novog Izrailja i vrstu vladavine našeg Cara i Njegovih svetaca na zemlji. Ne treba da 'prekrojimo nebeski kalendar'; potrebno nam je da budemo u molitvi Ocu za poslenike u Njegovoj žetvi.

*U Luci 10: 2-3 ON uči učenike. Žetva je velika, a poslenika malo; molite se Gospodaru od žetve da izvede poslenike na žetvu svoju. Idite; eto ja vas šaljem kao jaganjce među vukove. **Jagnje Božije vlada!** Čak i silno osvedočen prorok Ilija je osećao iscrpljenost dugotrajne i žestoke borbe. U 1. O Carevima 19: 4-8 Ilija otide u pustinju dan hoda; i došav sede pod smreku, i zažele da umre, i reče: Dosta je već, Gospode, primi dušu moju, jer nisam bolji od otaca svojih.*

*Potom leže i zaspao pod smrekom. A gle, anđeo taknu ga i reče mu: Ustani, jedi. A on pogleda, i gle, čelo glave mu hleb na ugljenu pečen i krčag vode. I jede i napi se, pa leže opet. A anđeo Gospodnji dođe opet drugom, i taknu ga govoreći: Ustani, jedi, jer ti je put dalek. A on ustavši jede i napi se; potom okrepivši se onim jelom ode četrdeset dana i četrdeset noći dokle dođe na goru Božiju Horiv. **Božije Jagnje upravlja!** Naš Car vlada vasionom; nad svim silama zla;*

Zato se raspadaju u prah i pepeo u vreme koje je ON odredio. ON vlada čak i u našem proglasu Njegovog Jevanđelja, **ako nas Njegov Duh vodi i ispravlja.** ON vlada u trpljenju – našem u Njemu i Njegovom u nama. ON

vlada u umiranju vernih mučenika i učenika. ON upravlja u Getsimaniji i na Golgoti. **ON nikad ne slabi, nikad ne promaši!** Hristov Duh i Reč Života i Istine daje nam razboritost da s'ljubavljju prigrlimo dobru volju našeg Boga Oca i da se grozimo na sve protivno Njemu.

U Otkrivenju 1: 5-6 Isus Hristos je Svedok verni, i Prvenac iz mrtvih, i Knez nad carevima zemaljskim, koji nas ljubi, i umi nas od greha naših krvlju svojom; i učini nas careve i sveštenike Bogu i Ocu svom. U 5: 9-10 (Oko prestola) pevahu pesmu novu govoreći: Dostojan si da uzmeš knjigu, i da otvoriš pečate njene; jer si se zaklao, i iskupio si nas Bogu krvlju svojom od svakog kolena i jezika i naroda i plemena, i učinio si nas Bogu našem careve i sveštenike, i carovaćemo na zemlji.

Kako je ON vladao u Svojoj službi u telu, tako nas postavlja da hodimo u svetlosti Njegovog učenja i da vladamo sa Njim Njegovom snagom svo vreme usred neprijatelja. U *Rimljanima 8: 16-17 Duh (Isusa) svedoči našem duhu da smo deca Božija. A kad smo deca i naslednici smo: naslednici Božiji, a sunaslednici Hristovi: jer s Njim stradamo da se s Njim i proslavimo. U 2. Timotiju 3: 12 Svi koji pobožno hoće da žive u Hristu Isusu, biće gonjeni.* Apostoli su vladali s'Hristom.

Vladali su u revnosnom radu i strpljivom podnošenju; u njima je naš Gospod Isus proslavljen zanavek. Prema Njegovoj molitvi u Luci 22: 42; u Getsimaniji: *Oče... ne moja volja nego Tvoja da bude.* Oni su sledili Njegov primer; i mi smo pozvani na isti put u isti boj ka istoj pobedi. U stihu 4. Duše isečenih za svedočanstvo Isusovo i za reč Božiju, koji se ne pokloniše zveri ni ikoni njenoj, i ne primiše žig na čelima svojim i ruci svojoj, oživeše i carovaše s Hristom hiljadu godina.

Te duše nisu bile slepi i plašljivi robovi zveri - obožavatelji njene ikone. Hiljadugodišnje Carstvo Svetih u njihovom svakodnevnom življenju bilo je Hristovo spasenje 10 X 10 X 10 pobedno nasuprot svog besnila i bezdušnosti aždaje. Kad ih je naš Spasitelj proneo kroz njihovu mučeničku smrt, njihove duše su živеле i vladale sa svojim ljubljenim Ženikom. U *Jovanu 11: 25-26 Naš Gospod Isus reče Marti: Ja sam vaskrsenje i život; koji veruje mene ako i umre živeće.*

Nijedan koji živi i veruje mene neće umreti vavek. Ovo je prvo vaskrsenje. A ostali mrtvaci ne oživeše, dokle se ne svrši hiljada godina. U 11: 2-3 Porta

što je izvan crkve, ostavljena je napolju, nije po meri, jer je dana neznabošcima; i grad sveti gaziće četrdeset i dva meseca. Daću dvojici svojih svedoka, i proricaće hiljadu i dvesta i šezdeset dana obučeni u vreće. Ovaj broj dana u pokajničkoj odeći ukazuje na službu Jagnjeta u telu na zemlji: ON nastavlja Svoj rad kroz učenike.

Poziv na Put Spasenja je poziv na pokajanje: koji propovedaju i svedoče odeveni su u pokajničku odeću – oni žive odvojeni od grešnog sveta. Naš Spasitelj je svedočio Reč od Oca tri i po godine označene razdobljem od 42 meseca ili 1260 dana jer isto Jevanđelje propovedaju i svedoče svi verni učenici Njegovi. Tako i Hiljadugodišnje Carstvo označava isto razdoblje i istu Nauku Spasenja. Hiljada godina vladavine Hrista je svo vreme propovedanja i verovanja Jevanđelja.

Celo Jevanđelje Blagodati i Milosti Spasenja sažeto je u nekoliko reči u *12: 5* (Krunisana Žena) *rodi muško, sina, koji će pasti sve narode palicom gvozdеноm; i dete njeno bi uzeto k' Bogu i prestolu Njegovom.* U Adamu sve duše su usmrćene, a u Hristu su vaskrsnuti u novi život svi koji veruju i poslušaju Reč Oca u Jedinorodnom Sinu: **Ovo je prvo vaskrsenje!** Ostali mrtvaci ne oživeše, dokle se ne svrši hiljada godina. Uporni grešnici odbacuju Hrista 10 X 10 X 10 = neprestano.

Sam naš Gospod svedoči u *Jovanu 3: 18: Koji (Sina Božijeg) veruje ne sudi mu se, a koji ne veruje već je osuđen, jer ne verova u ime Jedinorodnog Sina Božijeg.* Naš Tvorac strpljivo čeka do Njegovog određenog trenutka: dokle i poslednja iskupljena duša se spusti kod nogu našeg Spasitelja i bude preneti iz ropstva grehu u milost i mir spasenja. Budimo istrajni u molitvama i budni na straži da revnost Sina prema Očinskom zadovoljstvu neprestano ispunjava i naša srca.

6) Blaženi i sveti su oni koji imaju deo u prvom vaskrsenju; nad njima druga smrt nema oblasti, nego će biti sveštenici Bogu i Hristu, i carovaće s Njim hiljadu godina.

Oslobođeni vlasti greha, mi živimo i vladamo s'Hristom. Hrišćani imaju u zatvorima veću slobodu u Hristu nego Zli vladari u strahu od prevrata. Prosjaci, spasenjem u Hristu, postaju rizničari Njegovih darova. Rob i zatvorenik, Josif, dobija vlast nad carstvom Faraona. Danilo u ropstvu uzdrma prestole i menja careve.

Pavle u okovima iznosi Jevanđelje vlastodršcima. Zli duhovi, u svojim kandžama čvrsto drže silne vladare; iz bespomoćnih žrtava su isterani Hristovim Duhom kroz apostole. Božije Jagnje vlada zanavek i Njegovi iskupljeni vladaju sa Njim. Naš Gospod govori u *Luci 10: 20: Radujte se što su vaša imena napisana na nebesima*. Kakvo blaženstvo! Blagosloveni su svi koji veruju i služe Sinu Božijem bezuslovno i neprestano. Život u Hristu je naša blagoslovena služba usred grešnog sveta.

Smrcu našeg tela mi primamo radost ulaska u Njegovu slavu. Jedinstvo u Hristu je život večni. Gospod nas uči našu sveštenu službu u *Mateju 5: 44 Ljubite neprijatelje svoje, blagosiljajte one koji vas kunu, činite dobro onima koji na vas mrze i molite se Bogu za one koj vas gone*. U 6: 9-13 ON nam daje načela molitve vere. *Ovako se vi molite: Oče naš koji si na nebesima, da se sveti ime Tvoje; da dođe carstvo Tvoje; da bude volja Tvoja i na zemlji kao na nebu; Hleb naš potrebni daj nam danas; oprosti nam dugove naše kao i mi što opraštamo dužnicima svojim;*

Ne navedi nas u napast; no izbavi nas oda zla. Jer je Tvoje carstvo, sila, i slava vavek. Amin. Kakva molitva za naš pobožan život i svedočanstvo svetu. U 9: 38 Molite se, stoga, Gospodaru od žetve da izvede poslenike na žetvu svoju. U 17: 21 su molitve za isterivanje Zloga; u 19: 13 je podsticaj za blagoslove maloj deci; u 21: 13 molimo se za pobožan red na sastancima; u 24: 20 molimo za blagovremeno izbavljenje iskupljenih. U 26: 39 je primer molitve u Hristovom Duhu.

U 26: 41 je ozbiljan nalog za molitve i budnost da ne padamo u napasti; 44 je primer istrajnosti da sledimo Gospoda prema Njegovom cilju; 54 nam otkriva značaj celog Pisma i, položaja – uloge – date nama u tom sklopu... Ovaj 6. stih završava se istim rečima kao i 4. stih '*hiljada godina carovanja*'. U 4. stihu je prošlo vreme a u 6. stihu je buduće vreme. U 4. stihu je pobeda u trpljenju i to je carovanje s'Jagnjetom Božijim na zemlji. U 6. stihu je večnost u Carstvu slave Hrista.

Sav stvarni Narod Zaveta, svi verni učenici Večnog Jevanđelja Spasenja u Hristu, vladaju – caruju – sa Njim u svim danima ili godinama u borbi na zemlji i – vavek veka u Hristovoj slavi. Kako naš Gospodar i Vlasnik čini potpuno, isključivo i zanavek ugodnost – zadovoljstvo – Nebeskog Oca: tako mi možemo živeti samo u radu na Njegovo zadovoljstvo. To je vlast, vladavina i carovanje sa Hristom: bez ličnih, telesnih, sebičnih želja i

namera; koje su uvek prerusene zamke đavola.

'Hiljadugodišnje Carstvo' Hristovog Duha u našem srcu, umu, duši i življenju ne sme nikad da 'istekne'; ali je **'isticalo'** u primerima malovernosti i otpadanja od vere Hristove. Solomunovo carovanje je strašna opomena! Neki učenici u 2: 1-7 nisu održali svoje carovanje s'Hristom u potrebnoj stalnosti. U 4. stihu prva ljubav je zapuštena; u 14. nauka Valama i slavljublivosti se uvukla, u 20. zla Jezavelja unosi razvrat i idolopoklonstvo: među njima je Sotona pušten iz bezdana.

U 3: 1 neki mrtvi 'vernici' ponosno ističu svoje prazno ime. Ti su se udaljili od Hristovog carovanja i odlutali u carstvo đavola prerusenog u lažnu pobožnost. U 15-17 neki 'prednjaci' naviknuti na mlakost odvratnu našem Gospodu, 'glase' s'ponosom „Bogati smo, u izobilju, obogatili smo se, nemamo nikakvih nedostataka“. Oni su 'pustili aždaju' protiv svojih duša. U 17. Gospod otkriva njima i nama njino stvarno stanje: neznanjem prihvaćen jad, nevolja, siromaštvo, slepoća...

U 18. Gospod nam pokazuje pokajanje, prelaz iz tame na put spasenja. Izrailj (posle odvajanja od Jude) nikad se nije vratio u Carstvo Jehove. Njihova država je razorena kao i sva ostvarenja i naprave đavola. Sotona je stara propalica: sve što uspeva je - da ne uspe. Svi, koji mu poveruju i ostanu u njegovoj prevari do kraja, dele sa njim posledice svoje krivice.

7) Kad se svrši hiljadu godina, pustiće se sotona iz tamnice svoje...

Ova strahota događa se svakom pojedincu ili grupi vernika koji postepeno ili naglo prestanu da se *Staraju držati jedinstvo Duha u svezi mira*; koji olabave svoje napore da *Dostignu svi u jedinstvo vere i poznanje Sina Božijeg, u čoveka savršenog, u meru rasta visine Hristove (Efescima 4: 3 i 13)*. Budimo istrajni u molitvama Gospodu da nam veru i uzdanje u Hrista ne zamene Sotona praznim ispovedanjem...

5. Mojsijeva (Zakoni Ponovljeni) 32 pokazuje nam kako se hiljadugodišnje carstvo zamene puštanjem aždaje, a 43. stih otkriva kako se to opasno puštanje đavola ograničilo na kratko vreme. Posle obilja blagoslova, Božije zaštite, razvoja, izgradnje i procvata Solomunove pobožne vladavine, samouvereni, prebogati car Solomun otvara vrata bezdana i pušta đavola: zanemari vernost Bogu i prestupa zapovesti. Solomun opasno ugrozi svoju

sigurnost i povede carstvo u propast.

Carstvo Judino se udaljavalo od Boga i vraćalo Bogu mnogo puta. Izrailj se nikad nije otrgao od groznog idolopoklonstva iako im je naš Gospod slao verne proroke: Iliju, Jelisiju, Miheju, Osiju i Amosa. U svom kratkom i ograničenom posmatranju nekih zajednica i pojedinih učenika zapažao sam mnoge u postepenom udaljavanju **od** carovanja s'Hristom **u** običaje i veroispovesti neznabožaca. Neki su osetili đavolsko lukavstvo i obest, pa su se u kajanju obratili Spasu svom.

Takvima je najezda i razorno delovanje puštenog Zlotvora bilo za jedno kratko vreme. Mnogi se nisu pokajali i u grehu su završili život u telu. Gospod čuva svoj Narod i Njegova deca se drže celim srcem svog Tvorca i Spasitelja: u Njemu je spas.

8-9) Izići će (Sotona) da vara narode po sva četiri kraja zemlje, Goga i Magoga, da ih skupi na boj, kojih je broj kao pesak morski. I iziđoše na širinu zemlje, i opkoliše logor svetih, i grad ljubazni; i siđe oganj od Boga s neba, i pojede ih.

Cela zemlja, velika većina čovečanstva zavedeno je Sotonskim lažima. Đavo radi isti posao koji je imao od početka. On je pokretao zločinca Kaina protiv pravednog Avelja, i raspalio izopačene Sodomljane protiv Lota i njegovih posetilaca.

On je vodio neznabožce protiv Izrailja, grešne jevrejske careve protiv vernih proroka Gospodnjih, bezbožne Jevreje i neznabožačke vlasti protiv ranih Hrišćana; i danas zavodi grešni svet protiv stvarne vere u Hrista. Đavolsko prevarno i lažno prijateljstvo još je opasnije od otvorenog protivljenja i progonstva; to se jasno pokazalo pred potopom: mešani brakovi nisu privukli grešnike Bogu, nego su pojačali pokvarenost ljudi koji su sebe nazivali sinovima Božijim.

Narodi po svoj zemlji - koji nisu u Hristu – sačinjavaju Goga i Magoga; sve robove greha. Radi našeg razumevanja, Gospod nam daje ta dva imena. U *Stvaranju 10: 1-2 su plemena sinova Nojevih: Sima, Hama i Jafeta, kojima se rodiše sinovi posle potopa. Sinovi Jafetovi: Gomer i **Magog** i Madaj i Javan i Tuval i Meseh i Tiras.* U 1. Dnevnika 1: 51 je opet taj podatak o potomcima Jafeta. U *Jezekilju 38: 1-3 Dođe mi reč Gospodnja govoreći:*

*Sine čoveciji, okreni lice svoje prema **Gogu u zemlji Magogu**, knezu i glavi u Mesehu i Tuvalu, i prorokuj na nj; i reci: Ovako veli Gospod Gospod: evo me na tebe, **Gože, kneže i glavo** Mesehu i Tuvalu. U 39: 1-6, Ovako veli Gospod Gospod: Evo me na te, **Gože, kneže i glavo** Mesehu i Tuvalu. I vratiću te natrag i vodiću te, i izvešću te iz severnih krajeva i dovešću te na gore Izrailjeve. I izbiću ti luk tvoj iz leve ruke, i prosuću ti iz desne ruke strele.*

*Na gorama ćeš Izrailjevim pasti ti i sve čete tvoje i narodi koji budu s tobom; pticama, svakojakim pticama krilatim i zverima poljskim daću te da te izjedu. Na polju ćeš pasti, jer ja rekoah, govori Gospod Gospod. I pustiću **oganj na Magoga** i na one koji žive na ostrvima bez straha; i poznaće da sam ja Gospod. Noje je bio pobožan čovek od Boga izabran da bude otac novog sveta. Jafet je bio sin te pobožne porodice. Sinovi Jafeta, Meseh i Tuval postaju silno mnoštvo mnogobožaca.*

Gog je njihov poglavar. Njima je ljudski život predmet trgovine. Oni su neprijatelji Izrailja i pretili im Božiji sud; uništiće ih oganj Božiji. Mnogo puta posle završene vatre našeg trpljenja oganj Božiji je proždreo roblje našeg Zlotvora. U 2. Petrovoj 2: 9-10 Gospod zna pobožne izbavljati od napasti, a nepravednike mučevići čuvati za dan sudni; osobito one koji idu za telesnim željama nečistote, i ne mare za poglavarstvo, i koji su bezobrazni i samovoljni, i ne drhću huleći na slavu.

U Stvaranju 19: 24 Gospod pusti na Sodom i na Gomor od Gospoda s neba dažd od sumpora i ognja, i zatre one gradove i svu onu ravan, i sve ljude u gradovima i rod zemaljski. U Izlasku 14: 28-29 Vrativši se voda potopi kola i konjike sa svom vojskom Faraonovom, što ih god beše pošlo za njima u more, i ne osta od njih nijedan. U 2. O Carevima 19: 35 Gospod pobije mnoštvo asirske vojske bez vidljive vatre ili poplave. I to je bio jasan i prorečen znak Božije osude.

U Delima 12: 19 Petrovi zatvorski stražari usmrćeni su od strane njihovog vladara. Mnogi su znaci Božijeg nezadovoljstva i osude. Poslednji oganj Božijeg suda je najveći i najžešći. Sadašnja nebesa i zemlja tom istom reči zadržana su te se čuvaju za dan strašnog suda i pogibli bezakonih ljudi. Kad će se prema tome ovo sve raskopati, kakvim treba vama biti u svetom življenju i pobožnosti, čekajući i želeći da bude skorije dolazak Božijeg dana; Radi kog će se nebesa spaliti i raskopati, i stihije od vatre rastopiti (2.

Petrova 3: 7, 11 i 12)? Zna Gospod pobožne izbavljati od napasti, a nepravедnike mučеći čuvati za dan sudni (2. Petrova 2: 9). Svi grešnici su zavedeni u borbu protiv Gospoda - kako smo i mi bili dok nas Sam Gospod nije izbavio od ropstva mraka. Svi oni opsedaju Grad Ljubazni kako smo i mi činili dok nas nije 'zarobio' Duh našeg Spasitelja protiv Koga smo se borili.

Grad Ljubazni je Zajednica Vere u Sina Božijeg, našeg Vlasnika i Gospoda. Iako su mnoga deca rasejana nadaleko i naširoko i ne poznaju se u telu, u svakom narodu kogod poštuje Njega i tvori pravdu, mio je Njemu (Dela 10: 35).

10) Đavo koji ih varaše bi bačen u jezero ognjeno i sumporno, gde je zver i lažni prorok; i biće mučeni dan i noć vavek veka.

Posle Gospodnjeg izbavljenja svih iskupljenih duša, pošto Božije pravosuđe uništi sva zla dela Sotone i njegovih robova, đavo mora podneti posledice svoje zločinačke pobune. Sud savršene pravde našeg Boga platiće Zlotvoru za sva zlodela koja je naš Gospod sa Svojim Stodom trpio do kraja. Mislim da nećemo nikada shvatiti strahote Ognjenog Jezera.

Sećam se Gospodnje utehe i ohrabrenja u danima moje borbe u teškim nevoljama. Sad vidim da naš Spasitelj nosi najveći deo našeg tereta a dopušta nam da podnesemo samo koliko nam je potrebno da bismo se više priljubili Njemu i tako izbegli sotonske podmukle obmane. Svojim utehama i staranjem ljubavi do kraja našeg putovanja, naš Gospodar nas priprema za Svoje večno prisustvo u Svom carstvu ljubavi i mira. Viđao sam obrnuto stanje srca i uma robova greha.

Kad su ostavljeni 'sami sebi' čak i bez vidljivih većih nevolja, oni budu tako uznemireni ili potišteni kao da njihova duša predoseća dolazak Božijeg suda. Neki grešnici su obuzeti svojom zlobnošću: neprestano vrebaju mogućnost da nazlobe drugima oko sebe kao da im je to najuzbudljivije iskustvo. Čim su ostavljeni sami ili bez mogućnosti zlostavljanja drugih bića, oni su ispunjeni njihovom sopstvenom mukom iznutra – iz njihovog srca i uma; kao u pred-paklenom stanju.

Iako oni poriču svoje stvarno stanje i nastoje da se ne suoče sa Istinom, oni ne mogu sakriti muke svoje zarobljene duše.

11) I videh velik beli presto, i Onog što seđашe na njemu, od čijeg lica bežашe

nebo i zemlja, i mesta im se ne nađe.

U Stvaranju 1-2 vidimo Ga u silnom delovanju nevidljivog Stvoritelja. U Jovanu 1 otkriva nam se Sin: Savršen i Potpun Izraz Svemoćnog Oca. U 1. Jovanovoj 1 javlja nam se u apostolskom svedočanstvu. Ko među nama nema sećanja Njegovog prisustva i delovanja koja ne možemo nikom objasniti jer nemamo odgovarajućih reči. U *Luci 1: 35 anđeo reče Mariji: Duh Sveti doći će na tebe, i sila Najvišeg oseniće te; zato i ono što će se roditi biće sveto, i nazvaće se Sin Božiji.*

U Luci 3: 21-22 Pošto se Isus krsti i moljaše se Bogu, otvori se nebo, i siđe na Nj Duh Sveti u telesnom obliku kao golub, i ču se glas s neba govoreći: Ti si Sin moj ljubazni, Ti si po mojoj volji. Matej 26 i 27, Marko 14 i 15, Luka 22 i 23 i Jovan 18 i 19 otkrivaju nam Jagnje Božije, naš Večni Otkup. U sledećim poglavljima sve četiri knjige Jevanđelja i u uvodnim stihovima Dela, naš Vaskrli Gospod otvara silni proglas Jevanđelja celom čovečanstvu.

U ovom (11.) stihu potvrđene su reči Nebeskog Učitelja u *Jovanu 5: 22 Otac ne sudi nikome, nego sav sud daje Sinu;* i u *Mateju 28: 18 Dade mi se svaka vlast na nebu i na zemlji.* Mnoge reči ove Knjige pokreću molitve. Već i sam način kako su rečenice složene podstiče na ispitivanje samog sebe i razvija svest o potrebi bolje spremnosti ne samo za veliku promenu u daljoj budućnosti, nego i snažniju, čistiju i mnogo revnosniju ujedinjenost u Duhu našeg Cara.

Koliko više vidimo Veličanstvo našeg Nebeskog Oca u poniznoj službi našeg Spasitelja u telu – na zemlji, toliko više se približimo pravoj primeni Rimljanima 8: 35-39. *Ko će nas rastaviti od ljubavi Božije? Nevolja li ili tuga? Ili gonjenje? Ili glad? Ili golotinja? Ili strah? Ili mač? Kao što stoji napisano: Za Tebe nas ubijaju vas dan, drže nas kao ovce koje su za klanje. Ali u svemu ovome pobeđujemo Onog radi koji nas je ljubio.*

Jer znam jamačno da ni smrt, ni život, ni anđeli, ni poglavarstva, ni sile, ni sadašnje, ni buduće, ni visina, ni dubina, ni druga kakva tvar može nas rastaviti od ljubavi Božije, koja je u Hristu Isusu, Gospodu našem. Kad nas obasjava Lice našeg Spasitelja, Hrista, sve naše mračne senke iščeznu. (11) I videh velik beli presto, i Onog što seđашe na njemu, od čijeg lica bežaše nebo i zemlja, i mesta im se ne nađe. Koliko je velik taj beli presto?

Samo u Otkrivenju *presto Onoga Koji sedi na njemu* zabeležen je preko 30

puta; ne sećam se ni jednog mesta koje bi nam dalo predstavu o toj veličini. Svojom veličinom, lepotom i skupocenošću presto ukazuje na slavu i Veličanstvo Onoga Kome pripada. Naš Tvorac i Spasitelj je neizmeran u Svojoj svetosti i moći: i presto Mu je takav. Sva dobrota, sila, svetost, blagodat, spasenje, osuđenje, milost i sud potiču, teku, sevaju ili eksplodiraju od prestola Cara nad carevima.

Sva istinita priznanja i ispovesti, molitve, slavopoji, zahvalnost i obožavanje uznosi se Caru na Nebeskom prestolu. Sva otkrivenja Njegove moći, dobrote, svetosti i pravde prikazana u Njegovom stvaranju i staranju za sve stvoreno, grešno čovečanstvo nije primilo kao dokaz potrebe pokajanja za sve grešnike i kao razlog obožavanja Višnjega. Kad se Lice Njegovo otkrije u veličanstvu i moći preko mogućnosti opisa, *nebo i zemlja beže pred Njim i mesta im se ne nađe.*

Setimo se psalma 139: 7-12. Kuda bih otišao od duha Tvog, i od lica Tvog kuda bih pobegao? Da izađem na nebo, Ti si onde. Da siđem u pakao, onde si. Da se dignem na krilima od zore, i preselim se na kraj mora: i onde će me ruka Tvoja voditi, i držati me desnica Tvoja. Da kažem: Da me mrak sakrije; i noć je kao videlo oko mene. Ni mrak neće zamračiti od Tebe, i noć je svetla kao dan: mrak je kao videlo.

Bežanje neba i zemlje ukazuje potpun poraz svih sila tame i nepobitnu bespomoćnost zlih duhova i grešnih namera pred Onim Koji je na prestolu. Svo samopouzdanje, koje grešnici misle ili veruju da imaju u zemaljskim stvarima ili u ma kojem delu vasiona, sve je potpuno neumesno i bez osnove. Kad se grešnici suoče sa Tim Koji je na prestolu, njihove laži, lažne 'činjenice' i prazni izgovori 'beže' – isčezavaju. Na prestolu je Sveti i Svevideći: i pred Njim grešnik je potpuno nag.

Jedino pravednost Božijeg Jagnjeta, Koji nas je iskupio, pokriva golotinju naših duša i čini nas prihvatljive našem Nebeskom Ocu; čini nas decom Njegovog zaveta, naslednicima Božijim i sunaslednicima Hristovim (Rimljanima 8: 17). Kako ni jedno dete Božijeg zaveta nikad nije zaboravljeno niti zanemareno, tako ni jedan grešnik ne može da se sakrije od suda Božijeg. Danas je Dan Spasenja i vreme svedočenja (Luka 19: 9 i 2. Korinćanima 6: 2).

12- 13) Videh mrtvace male i velike gde stoje pred Bogom, i knjige se

otvoriše; i druga se knjiga otvori, koja je knjiga života; i sud primiše mrtvaci kao što je napisano u knjigama, po delima svojim. I more dade svoje mrtvace, i smrt i pakao dadoše svoje mrtvace; i sud primiše po delima svojim.

U Jezekilju 37 mnoštvo suvih kostiju oživi na Reč Božiju i postane silna vojska. Naš Gospod Isus govri u *Marku 12: 26-27 Za mrtve da ustaju niste li citali u knjigama Mojsijevim:*

Bog mu reče kod kupine govoreći: Ja sam Bog Avraamov, i Bog Isakov, i Bog Jakovljevi? Nije Bog Bog mrtvih, nego živih. Naš Stvoritelj ima svu moć života i svu silu nad smrću još pre stvaranja i, zanavek. U Jovanu 5: 19-30 naš Gospod govori: Sin ne može ništa činiti sam od sebe nego šta vidi da Otac čini; jer šta On čini ono i Sin čini onako; jer Otac Sina ljubi, i sve Mu pokazuje što sam čini; i pokazaće Mu veća dela od ovih da se vi čudite. Jer kao što Otac podiže mrtve i oživljuje, tako i Sin koje hoće oživljuje. Jer Otac ne sudi nikome, nego sav sud dade Sinu, Da svi poštuju Sina kao što Oca poštuju.

Ko ne poštuje Sina ne poštuje Oca koji Ga je poslao. Zaista, zaista vam kažem: Ko moju reč sluša i veruje Onome koji je mene poslao, ima život večni, i ne dolazi na sud, nego je prešao iz smrti u život. Zaista, zaista vam kažem: Ide čas i već je nastao, kad će mrtvi čuti glas Sina Božijeg, i čuvši oživeti. Jer kao što Otac ima život u sebi, tako dade i Sinu da ima život u sebi; i dade Mu vlast da sud čini, jer je Sin čovečiji.

Ne divite se ovome, jer ide čas u koji će svi koji su u grobovima čuti glas Sina Božijeg, i izići će koji su činili dobro u vaskrsenje života, a koji su činili zlo u vaskrsenje suda. Ja ne mogu ništa činiti sam od sebe; kako čujem onako sudim, i sud je moj pravedan; jer ne tražim volje svoje nego volju Oca koji me je poslao. Istina Jevanđelja svedoči: Greh vodi na sud. Samo blagodat Božija nas spasava. Jovan je video umrle, male i velike: svi stoje pred Bogom; niko nije zaboravljen.

Knjige su otvorene svo vreme. Za sve putnike zapisane u Knjizi Života nalazimo uputstvo u 2. *Petrovoj 1: 2-11. Blagodat i mir da vam se umnoži poznavanjem Boga i Hrista Isusa Gospoda našeg. Budući da su nam sve božanstvene sile Njegove, koje trebaju k životu i pobožnosti, darovane poznanjem Onog koji nas pozva slavom i dobrodetelji, kroz koje se nama darovaše časna i prevelika obećanja, da njih radi imate deo u Božjoj prirodi,*

ako utečete od telesnih želja ovog sveta.

Na samo ovo okrenite sve staranje svoje da pokažete u veri svojoj dobrodetelj, a u dobrodetelji razum, a u razumu uzdržanje, a u uzdržanju trpljenje, a u trpljenju pobožnost, a u pobožnosti bratoljublje, a u bratoljublju ljubav. Kad je ovo u vama, i množi se, neće vas ostaviti lenje niti bez ploda u poznanju Gospoda našeg Isusa Hrista. Ko nema ovog slep je, i pipa zaboravivši očišćenje od starih svojih greha. Zato, braćo, postarajte se još većma da svoju službu i izbor utvrdite;

Čineći ovo nećete pogrešiti nikad; jer vam se tako obilno dopusti ulazak u večno carstvo Gospoda našeg i Spasa Isusa Hrista. Stih 9 je opozorenje da se čuvamo nemarnosti i lakomislenog samopouzdanja. Svima koji nemaju svedočanstvo odanosti Hristu, našem Spasitelju i Vlasniku, poziv Jevanđelja je još jasan i glasan u Marku 1: 15. Izađe vreme i približi se carstvo Božje; pokajte se i verujte jevanđelje. Veruj i poslušaj Sina Božijeg danas. Tvoje vreme ističe.

Svi ljudi - bez pokornosti Hristovoj Nauci – mrtvi su i podložni pravednoj osudi Božijoj: prema svojim delima. U Jovanu 6: 28-29 neki Jevreji su pitali: *Šta ćemo činiti da radimo dela Božija? Odgovori Isus i reče im: Ovo je delo Božije da verujete onog koga On posla.* Naša dela zaslužuju samo osudu od Boga. Kad Hristov Duh deluje u našem srcu i življenju, znamo da je On naš Gospod. Ni more, ni smrt, ni pakao nisu zadržali 'svoje mrtve'; ni jedan način umrća ne sačuva od Božijeg suda.

U Marku 4: 37-39 Postade velika oluja; i valovi tako zalivahu u lađu da se već napuni. On (Gospod Isus) na krmi spavaše na uzglavlju; i probudiše Ga, i rekoše Mu: Učitelju! Zar Ti ne mariš što ginemo? I ustavši zapreti vetru, i reče moru: Ćuti, prestani. I utoli vetar, i postade tišina velika. I reče im: Zašto ste tako strašljivi? Kako nemate vere. I uplašiše se vrlo, i govorahu jedan drugom: Ko je Ovaj, da Ga i vetar i more slušaju? Sva vasiona odaziva se i pokorava svom Stvoritelju.

U Otkrivenju 13: 1 Jovan stoji na pesku pored mora i gleda zver koja izlazi iz mora... More označava velik deo celog čovečanstva. U *Isaiji 57: 20-21 Bezbožnici su kao more uskolebano, koje se ne može umiriti i voda njegova izmeće nečistoću i blato. Nema mira bezbožnicima, veli Bog moj.* Kad naš Gospod poziva, more mora da 'se odazove'. Sledeće dve reči: smrt i pakao

(ili grobnica) potvrđuju da je reč o trajnom duhovnom mrtvilu i telesno umrlima – 'mrtvacima'.

Šta je smrt? More, smrt i pakao predavanjem 'mrtvaca' obeležavaju ovde opšte 'podizanje' i postavljanje pred sudski presto nepogrešivog Sudije: svi grešnici od Kajina do kraja veka, moraju je javiti pred Sudijom i sud nad svakim grehom mora biti izvršen. Niko ne može uteći; pravedni sud Svemoćnog ne propusti nikoga. Razne drevne praznoverice su nestale iz narodnih 'predanja' a novija besmislena zamišljanja đavo još 'podmeće' čoveku. Spasenje je samo u Hristu.

14-15) Smrt i pakao bačeni biše u jezero ognjeno. I ovo je druga smrt. I ko se ne nađe napisan u knjizi života, bačen bi u jezero ognjeno.

Šta je smrt, da bi bila bačena u ma kakvo mesto? Pakao u ovom stihu ne može biti poslednja i trajna kazna za pobunu protiv pravednog Boga. Pakao u ovom stihu je samo deo posledica odbijanja blagodatni spasenja u Hristu. Smrt tela odvaja dušu od tela. Naše znanje o 'boravku' duše posle smrti tela pa do poslednjeg suda je ograničeno.

Pismo jasno otkriva da smrt tela nije kraj postojanja duše. U 4. Stihu vidimo duše ubijenih mučenika – caruju sa Hristom! Ognjeno Jezero označava poslednju veliku promenu. U Luci 16: 19-31 Čovek neki, pak, beše bogat, koji se oblacaše u skerlet i u svilu, i življaše svaki dan gospodski i veseljaše se. A beše jedan siromah, po imenu Lazar, koji ležaše pred njegovim vratima gnojav, i željaše da se nasiti mrvama koje padahu s trpeze bogatog; još i psi dolažahu i lizahu gnoj njegov. Kad umre siromah, odnesoše ga anđeli u naručje Avraamovo; a umre i bogati, i zakopaše ga.

U paklu kad beše u mukama, podiže oči svoje i ugleda izdaleka Avraama i Lazara u naručju njegovom, i povikavši reče: Oče Avraame! Smiluj se na me i pošlji mi Lazara neka umoči u vodu vrh od prsta svog, i da mi rashladi jezik; jer se mučim u ovom plamenu. A Avraam reče: Sinko! Opomeni se da si ti primio dobra svoja u životu svom, i Lazar opet zla; a sad se on teši, a ti se mučiš. I preko svega toga postavljena je među nama i vama velika propast;

Ovi, koji bi hteli odovud k vama preći, ne mogu, niti oni otuda k nama da prelaze. Tada reče: Molim te, onda, oče, da ga pošalješ kući oca mog, jer imam pet braće: neka im posvedoči da ne bi i oni došli na ovo mesto mučenja. Reče mu Avraam: Oni imaju Mojsija i proroke, neka njih slušaju. A

on reče: Ne, oče Avraame! Nego ako im dođe ko iz mrtvih pokajaće se. A Avraam reče mu: Ako ne slušaju Mojsija i proroke, da ko i iz mrtvih ustane neće verovati.

U toku mog proučavanja Otkrivenja priča o spasenom prosjaku i izgubljenom milioneru izgleda kao deo Otkrivenja. U takvoj svetlosti možemo razumeti celo Sveto Pismo. Naš Nebeski Otac Se otkriva palom čovečanstvu Svojom čudesnom objavom Večnog Jevanđelja blagodati i spasenja u Hristu. Svemoćni Tvorac pokazuje nam Svoju moć u Svom stvaranju i održavanju sveta. Sveti i Istiniti osuđuje prestupe Božijeg reda i objavljuje spasenje i pobedu poslušanjem Reči Božije.

Svetlost i sjaj Hristovog spasenja u Otkrivenju primetni su još u *1. Korinćanima 15: 21-26. Budući da kroz čoveka bi smrt, kroz čoveka i vaskrsenje mrtvih. Jer kako po Adamu svi umiru, tako će i po Hristu svi oživeti. Ali svaki u svom redu: novina Hristos; a potom oni koji verovaše Hristu - o Njegovom dolasku; onda kraj, kad preda carstvo Bogu i Ocu, i kad ukine svako poglavarstvo i svaku vlast i silu. Jer Njemu valja carovati dokle ne položi sve neprijatelje svoje pod noge svoje.*

A poslednji će se neprijatelj ukinuti, smrt. Stihovi 45 i 47 dodaju sjaj na svetlost. Prvi čovek Adam postade u telesnom životu, a poslednji Adam u duhu koji oživljuje. Prvi je čovek od zemlje, zemljan; drugi je čovek Gospod s neba. U priči o 'bogatom' grešniku u Luci 16: 19 vidi se slično stanje kao u Ognjenom Jezeru: grešnici zanavek u posledicama greha; zanavek odvojeni od Božije blagodati; pošto su osudili sami sebe upornim, bezumnim odbijanjem Božije milosti.

Stih 15 dodaje konačni naglasak: *I ko se ne nađe napisan u knjizi života, bačen bi u jezero ognjeno. Naš Spasitelj nam je predskazao u Luci 17: 26-30: Kako je bilo u vreme Nojevo onako će biti u dane Sina čovecijeg: Jeđahu, pijahu, ženjahu se, udavahu se do onog dana kad Noje uđe u kovčeg, i dođe potop i pogubi sve. Tako kao što bi u dane Lotove: jeđahu, pijahu, kupovahu, prodavahu, sađahu, zidahu; a u dan kad iziđe Lot iz Sodoma, udari oganj i sumpor iz neba i pogubi sve.*

Tako će biti i u onaj dan kad će se javiti Sin čovečiji. Noje je spasen u lađi. Nepokorni svet je propao u potopu. Lot je izbavljen od razaranja. Sodomljani su stradali u svojoj izopačenosti. Verom i poslušanjem primamo

Božiju blagodat spasenja u Hristu. Upornim protivljenjem Bogu, mi se usmeravamo ka Ognjenom Jezeru. Greh je 'nagrađen' smrću. *Život vecni u Hristu Isusu, Gospodu našem, dar je Božji (Rimljanima 6: 23).*

Večno slava Bogu i Spasitelju našem.